

Udenfor Dagsordenen har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte de nu anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Rode) Der foreligger en Pligt for mig til inden Udgangen af Februar Maaned at fremsætte *Forslag til Lov om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke*. Det er denne lovmæssige Pligt, som jeg her følger, idet jeg ellers ikke paa denne Dag og under de foreliggende Forhold vilde have fremsat det omhandlede Lovforslag.

Lovforslaget er udarbejdet paa Grundlag af en Kommissionsbetænkning, som vil være ærede Medlemmer bekendt. Dette Forslag bygger videre paa den bestaaende Beværterlov og udvider den yderligere med det Formaal at fremme Ædrueligheden her i Landet. I saa Henseende indeholder Forslaget Bestemmelser om skærpede Krav med Hensyn til Valg af den Person, der kan drive denne Næring, med Hensyn til Tilsynet med Beværtingens Personale, angaaende Antalsbegrænsning for Beværtinger og Tidsbegrænsning for Bevillingen, idet disse, der nu kan være paa forskellig Tid, begrænses til kun at være 5-aarige. Endvidere er der nye Bestemmelser vedrørende Lukketid for Beværtinger. Ligeledes indeholder Forslaget nye Bestemmelser, der gør det muligt at overdrage fremtidige Adkomster til Selskaber, der kontrolleres af Kommunerne.

Bestemmelserne herom indeholdes i § 13, hvor det hedder, at ved kommunal Vedtægt „kan det bestemmes, at fremtidige nye Bevillingen kun maa meddeles et underkommunalt Tilsyn virkende Selskab, der driver Virksomheden i Offentlighedens Interesse og uden anden Fortjeneste end den indskudte Kapitals passende Forrentning samt i øvrigt efter Regler, der er godkendte af Kommunalbestyrelsen og Indenrigsministeriet.“ Endelig indeholder Lovforslaget Bestemmelser om Afgørelse af visse vigtigere Beværtersspørgsmaal gennem kommunal Afstemning, idet Forslaget optager paa ny til Forhandling et Princip, der førtes frem under den forrige Beværterlov og den Gang fandt Tilslutning i dette høje Ting. Idet jeg, som nævnt, forudsætter Kendskab til Betænkningen hos alle dem, der interesserer sig for dette Spørgsmaal, kan jeg indskrænke mig til at gøre nogle Bemærkninger om de Punkter, paa hvilke Lovforslaget har maattet tage Stilling til de Spørgsmaal, hvorom Kommissionen ikke har været enig.

Kommissionen har paa mange væsent-

lige Punkter, ogsaa paa mange af dem, jeg her har nævnt, samlet et stort Flertal, ja ofte Enstemmighed om Bestemmelserne. Men der er ogsaa forskellige vigtige Spørgsmaal, hvorom Kommissionen har delt sig, ofte saaledes, at der er tilvejebragt et centralt Flertal, medens der paa Siderne af dette findes Mindretal, et konservativt Mindretal, der ikke ønsker at gaa saa vidt som Lovforslagets Bestemmelser i øvrigt angaaende Statsforholdsregler til Ædruelighedens Fremme, og paa den anden Side et Mindretal omfattende Medlemmer af dette Ting: Ferdinand Nielsen og Kvist, af det andet Ting: Herman Trier og i øvrigt af Kommissionens Medlemmer: Claus Johannsen, Lumbye, Fru Hostrup, Frk. Blom og Hindhede. Idet jeg nu skal gøre Rede for Ministeriets Stilling til Spørgsmaale, kan jeg som en almindelig Hovedbetragtning anføre, at Ministeriet overfor de Spørgsmaal, hvor der har været Tvivl i det principielle, har været enigt med det sidstnævnte Mindretal — det, der omfatter de af mig nævnte Medlemmer af dette og det andet Ting —, dog saaledes, at Ministeriet overfor dette Mindretals Udformning af Princippet har ment paa enkelte Punkter at burde foreslaa visse afvigende, modulerende Bestemmelser.

Jeg skal nu nævne disse Afvigelser fra Kommissionens eller det centrale Kommissionsflertals Stilling og da først et Punkt, hvor Kommissionen som Helhed beskæftiger sig med Bevillingshavernes Person, det vil sige de Regler, hvorefter Bevillingnævnet bør gaa frem, naar det skal finde den egnede Personlighed. Der var Udtrykket i Kommissionens Betænkning dette, at der skulde tages særligt Hensyn til Uddannelse i Faget, Færdighed i Regnskabsførelse, Ansøgerens økonomiske Stilling samt om Ansøgeren vil fortsætte en bestaaende Forretning, hvis Fortsættelse af Almenhensyn skønnes ønskelig. Naar Sætningen formes saaledes, vil ofte en Person, der har en saadan Forretning paa Haanden, have et Fortrin fremfor andre i Faget maaske dygtigere og mere egnede Personer. Ministeriet har derfor blandt de Ting, hvortil der skal tages Hensyn, efter Ordene: „naar vedkommende vil fortsætte“ indskudt: „og maa anses for særlig egnet til“ at overtage en bestaaende Forretning. Hvis en Person, som Bevillingsmyndighederne maatte anse for mindre egnet, har en Forretning paa Haanden, gives der her Adgang for Bevillingnævnet til at undersøge, om en af de mere egnede ikke kunde træde ind og overtage Forretningen i dennes Sted.